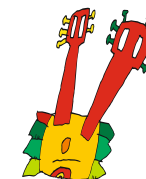

romantický ideál, protože zpěvák Waldemar Matuška takový v civilu nebyl. Na něm bylo exotické jenom jeho jméno. A nebýt Fischerových textů pro popového Matušku, vypadaly by úplně jinak texty českých countryových, folkových a trampských kapel těch let. Fischer je takový zapomenutý Jiří Suchý československé mutace divokého západu. 2. Téměř přesně v polovině existence Spirituálu Five se skupině dostalo angažmá nejvyššího: v listopadu 1989 zpívala z balkonu Melantrichu hymnu. Proč oni a proč ne třeba sbor Lubomíra Panka? (Krátké a prosím neopravovat, to není chyba, to je schválně, viz následující věta.) Nejspíš proto, že Jiří Tichota chodil do stejného skautského oddílu jako Václav Havel, zatímco punkýši (hovorově punkáči či punkeři) toho nikdy moc nenaskautovali. Takže nejlepší vokální folková skupina se na balkoně střídala s nejlepší vokální rockovou skupinou, kterou byl C&K Vocal. Z dnešní sestavy u toho tehdy byli jen manželé Tichotovi, Dušan Vančura a Jiří Cerha. Posledně jmenovaný ovšem ještě jako člen zmíněného C&K Vocalu. Publikum, které se sjelo na spirituály, bylo asi překvapeno následujícím vystoupením Kolumbijce Edmara Castanedy. Já taky. Zase stručně: 1. Do dneška jsem si myslel, baskytaristu Jaco Pastoriuse jsem měl rád jenom já. 2. Při skladbě nazvané For Jaco jsem si zkusil představit, že bych muziku linoucí se z podia jenom slyšel – třeba v rádiu nebo z přehrávače. Určitě by mě nenapadlo, že všechno hraje jeden člověk na jeden nástroj, a už vůbec ne, že ten nástroj je

harfa. 3. Bylo hezké od Marty Töpferové, že přijela kvůli zazpívání jediné písně. Jako kluk jsem měl rád knížku Františka Flose Za pokladem. Díky ní jsem věděl, že existuje Madagaskar a v něm města jako Tananarive nebo Antsirabe. Moje děti znají Madagaskar ze série filmů o tučňácích. I když do nich napsal hudbu Hans Zimmer, na trio Toko Telo zpěvačky Moniky Njavy a kytaristů D'Garyho a Joëla Rabesola neměl. Můžu použít cizí slovo? Jenom jedno? Vůbec to nebylo taneční, ale bylo to extatické. Ať už to znamená cokoli. Čímž se dostáváme k závěru, a jestli dobře počítám, zbývá nám z šesti trampů už jenom jeden. Tak se ptám: Jak se vedlo udatnému Bivojovi?

Milan Zeibert

Pátek 2. 8.

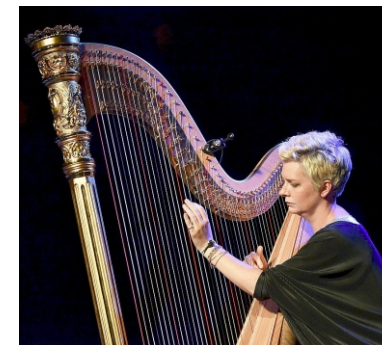
Fantazie o duši
(17,30 hod.)

Wör (Belgie)

**Jiří Stivín a Collegium
Quodlibet: Fantazie o
duši**

**Harfy nad Oslavou –
Catrin Finch (Wales)
& Seckou Keita (Senegal)
& Edmar Castañeda
(Kolumbie)**

Noční koncert

Kostel sv. Jana Křtitele, 30 minut
po skončení večerního koncertu

**Magnificat anima mea
dominum (Duše a duch v
gregoriánském chorálu)**

Dnešní noční koncert
Magnificat Anima Mea
Dominum (Duše a duch
v gregoriánském
chorálu)

Svatomichalská
 gregoriánská schola v
 Brně

Duše a duch v
 gregoriánském chorálu v
 kostele sv. Jana Křtitele
 Svatomichalská
 gregoriánská schola
 vznikla na podzim roku
 1994 jako skupina
 zpěváků-amatérů, kteří
 chtěli kvalitním zpěvem
 gregoriánského chorálu
 přispět k důstojnému
 slavení liturgie. Velkou
 měrou k tomu přispěl
 týdenní letní kurz

gregoriánského chorálu v
 Brně, který vedl v onom
 roce rakouský profesor
 Franz Karl Prassl z
 Grazu. Tohoto kurzu se
 zúčastnilo několik
 žalmistů z kostela sv.
 Michala v Brně, kteří se
 pak stali zakládajícími
 členy scholy. Schola se
 postupně rozšířila o další
 zájemce převážně z řad
 ministrantů různých
 brněnských kostelů,
 později i studentů, kteří
 do Brna jen dojíždějí,
 takže v současné době má
 zhruba 30 kmenových
 členů, kteří se podle
 časových a rodinných
 možností různě střídají.
 Hlavní těžiště činnosti
 scholy spočívá ve službě
 při liturgii – schola zpívá
 téměř každou neděli při
 latinských bohoslužbách:
 pravidelně jedenkrát až

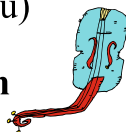
Sobota 3. 8.

Zahradní slavnost (od 14 hod.)

Fidler Band
 (pod stromy v zámeckém parku)

Divadlo Plyšového Medvídka:
Malý Mart'an
 (bílý stan v zámeckém parku)

Prezentace tvůrčích dílen

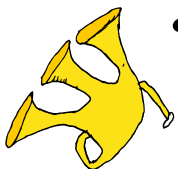

Duševní svěžest (od 17,30 hod.)

Fidler Band
 (Německo, Česká republika...)

Viollins in Fusion
 (Německo, Rakousko)

Jarda Svoboda
& Přátelé člověka

Tegie Chlopy
 (Polsko)

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku
 o přestávkách hlavní scény

Prezentace tvůrčích dílen, které proběhly na
letošních Folkových prázdninách

After Midnight 2019/7

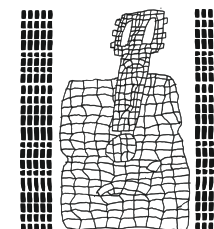
Ze všeho nejdřív si vypíšeme, kudy všude jezdil Joe Chiclets na svém silver foxu: divokým Kurdistánem, do něhož přijel z Indie přes Himaláje, a tam se zase dostal ze Siamu na bílém slonu, přičemž do Siamu ho zavedlo to, že nedopatřením usnul v tramvaji z Vršovic a zapomněl přisednout. Jestli se to někomu nezdá, může v tom klidně hledat něco spiritistického nebo spirituálního, ale fakt je, že přesně tak to motorizovaný Chiclets vyličil trampovi jménem Fred Brčko na silnici směrem ke Kozodojům. A teď se ještě vyrovnat s tím, že tehdy na Vokalíze už s námi nebyl Karel Sochor zvaný Wachantanka. Každý čtvrtek totiž musel na Smíchov na osadní potlach, ze kterého se vracel v pátek ráno cestou popsanou ve včerejším After Midnight. Asi měsíc před koncem vojny usnul při návratu na smíchovském nádraží v odstaveném vlaku a našli ho tam osožáci. Proč ale vzpomínám na Karla, místo abych psal o nějaké hudební hvězdě? Protože ta Vokalíza byla tenkrát v Lucerně, kde se chystá po šedesáti letech ukončit svou činnost Spirituál kvintet. Je mi z toho tak nějak zvláštně: přestane hrát poslední kapela, která je starší než já. Za spirituálníky následují Olympici a ti jsou se mnou stejný ročník. Slušné vychování mi velí složit odcházejícím zakladatelům českého folku poslední hold, ale protože jsem to dělal průběžně pokaždé, když jsem se o nich kdekoli a kdykoli zmínil, a protože osud Jardy Duška, vyloučeného z chodeckých závodů za to, že korektně zdravil tribuny, je hodně varovný, budu stručný: 1. Díky dr. Tichotovi za zmínku o Ivo Fischerovi. To byl totiž pán, který udělal Matušku. Nebýt jeho textů včetně Loch Lomonda, nikdy by nevznikl rozevlátý

Neplastuj...!

Můžete chránit naši přírodu a ještě u toho být in. Letos si Folkovky opět pořídily vlastní kelímky z pevného plastu. Díky nim ušetříte mnoho obyčejných kelímků, které byste běžně během festivalu spotřebovali. Ve stáncích s nápoji budou točit pivo a limonády do vratných zálohovaných kelímků, tak je využívejte!

PS: Je vědecky dokázáno, že každodenní pití z tohoto kelímku během roku vám zkrátí čekání do dalšího ročníku Folkovek!

FOLKOVÉ
PRÁZDNINY
 NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Nemožné ihned, zákraky na počkání...

Na úžasné hudební zážitky už jsem si za ty roky, co do Náměšti jezdím, zvyklá, ale teprve jako rodič doceňuji vstřícnost festivalu k nejmenším návštěvníkům. Stačilo zafňukat, že v dětském koutku chybí nočník a do druhého dne byl. Díky!

Prohlídka zámku pro návštěvníky Folkových prázdnin za zvýhodněnou cenu

Návštěvníkům Folkových prázdnin, kteří mají zájem o prohlídku zámku a prokáží se v pokladně návštěvnickou páskou, poskytujeme po celou dobu festivalu zvýhodněné jednotné vstupné 80 Kč. (Běžná cena pro dospělého je 120 Kč). Toto zvýhodněné vstupné platí od neděle 28. července do soboty 3. srpna na oba návštěvnické okruhy - Reprezentační prostory a Apartmán hraběte Haugwitze. Nudíte se? Nekupujte si medvídku mývala, ale poďte k nám. Budeme na vás hodní. Za správu zámku Marek Buš.

střední čáry a pro zvukaře a jeho kámoše ve stánku jistě, ale za cenu toho, že diváci na okraji slyší jinak vyvážený mix, než zvukař (což je proti pravidlu „všude stejně“). Proto používáme metodu „dual mono“, kdy zvukař sice panoramu používá, ale tak, aby výrazně nezhoršil situaci mimo ideální prostor. To vyžaduje od FOH zvukaře mimořádnou sebekázeň, zodpovědnost a taky erudici a zkušenosti. Obecně platí, že čím je větší prostor, tím méně panoramy je vhodné používat.

Můžete se na závěr pochlubit i nějakými zajímavými místy nebo interprety, kterým jste pomáhali být slyšet? Zhruba před čtyřmi týdny jsme „pomáhali“ Stingovi, aby byl slyšet v rakouském Grazu, ještě před tím, než pro nemoc zrušil svůj koncert ve Slavkově u Brna. Myslím, že se to zvukově celkem vydařilo a kratičký záznam atmosféry je k dohledání na FB profilu OteSound.

Ve spolupráci s našimi partnery ze Slovinska jsme také participovali na koncerte Queen s Adamem Lambertem na stadionu v Linci, což byla zatím nejúchvatnější koncertní show, jakou jsem zažil. Se stejnou partou potom spolupracujeme na každoročním Clam Rock festivalu, který probíhá v kulisách středověkého hradu kousek od rakouského Lince, kam jezdí účinkovat světová A třída umělců. Dále již tradičně zajišťujeme Respekt Festival v Praze, který souvisí s Folkovkama svojí dramaturgií a již druhým rokem se staráme o seriál Přehradý fest, který kompletně technologicky zajišťujeme. Je to super projekt, protože se odehrává na březích českých přehrad, což je sice logisticky náročné pro techniku, ale velmi příjemné pro návštěvníky. V neposlední řadě je potřeba zmínit naši letitou spolupráci s produkcí festivalu Jazz Fest Brno, která nám umožnila „pomáhat být slyšet“ takovým hvězdám jako jsou Herbie Hancock, Chick Corea, Bobby McFerrin, Diana Krall, Pat Metheny, Avishai Cohen a mnozí další, s celkovým součtem cen Grammy spolehlivě přes stovku. Prostě nás to fakt baví.

Rádi bychom, teď už poučeným, divákům a hlavně posluchačům popřáli, aby si Folkové prázdniny užívali a mohli se radovat i ze zvuku, který k nim dříve či později dorazí zleva, zprava, zepředu, zezadu nebo dokonce z vrchu a ze zdola.

Filipa Otevřela zpovídal -dou-

Na dnešní scéně...

WÖR (Belgie)

Hudba pozdně barokních vlámských mistrů v soudobé, poněkud divoké podobě.

Tu otázku si akustický kvintet položil sám: „Je vůbec dnes sexy hrát vlámskou hudbu z 18. století?“ A hned si odpověděl: „Když ji vdechnete energii 21. století, tak proč ne?“

Fabio Di Meo

Jeroen Goegebuuer

P. Van Kerckhoven

Třebaže se bavíme o skladbách pro zvonkohru, chrámové varhany nebo taneční promenády od vlámských autorů, jejichž jména vám pravděpodobně nic neřeknou a vrásky si z toho nedělejte, neznamená to, že bychom si za WÖR měli představit pěťici muzikantů, co neuhnou z jediné zapsané noty a tváří se u toho vážně. Do téhle pasti se Vlámové nalákat nenechali: starou hudbu posílají dál s příměsí jazzu, folku a irské melodičnosti. Navíc s neobvyklými nástroji: baryton saxofon, akordeon, dudy, kytara, housle. Ke všemu v produkci Esko Järvelä z Náměště dobře známé finské skupiny Frigg, takže to by v tom musel být čert, aby skladby pro zvonkohru nezněly jako... zkrátka určitě ne jako skladby pro zvonkohru. Do karet WÖR hraje také zeměpisná poloha: Vlámsko bylo odjakživa důležitou kupeckou křižovatkou, mířilo se odsud na Britské ostrovy, do Španělska i Skandinávie, takže místní hudba získala silnou vazbu na evropskou tradici, ze které samosebou vlámské skladatelé čerpali. WÖR tudíž, jak se říká, nevymýšlejí žádné „nové kolo“, jen reinterpretacím skladeb elegantně podsunuli čerstvější taneční náboj,

dvakrát měsíčně v brněnské katedrále, dále pak v mnoha dalších kostelích nejen v brněnské diecézi. Tradicí jsou každoroční latinské květonedělní pašije, zpěvy při kněžských svěceních, ale i při pohřbech či svatbách. Výjimečně schola zpívá i na koncertech, které však mají svou formou spíše charakter rozjímání nad liturgickými texty. Gregoriánskému chorálu se v poslední době věnuje konečně po dlouhé době „úpadku“ obecně větší pozornost. Na základě výsledků zkoumání původních rukopisů zejména benediktinskými mnichy v Solesmes ve Francii se stále více můžeme setkávat s tzv.

autentickou (sémiologickou) interpretaci gregoriánského chorálu. Tímto způsobem zpívá chorál od svého počátku i Svatomichalská gregoriánská schola především podle zpěvníku Graduale triplex, který vedle tradiční kvadratické notace, popisující do jisté míry přesně melodickou linku, obsahuje i dvě různé tzv. notace neumatické, které zase zachycují velmi jemně a detailně výraz a dynamické odstíny zpěvu.

Název má schola podle kostela sv. Michala v Brně, kde se schází ke zkouškám a kde její vedoucí Josef Gerbrich od r. 1979 působí jako varhaník.

Fest(i)valy

Každé místo mívalo a mělo by mít i nadále alespoň jeden svůj svátek. Čas, třeba jen jeden jediný den, který vykolejí ty ostatní, všední a obyčejné. Už proto, abychom se my lidé měli nač těšit. A nemusí se vždy jednat pouze o pravidelnou přehlídku uměleckých výkonů a výtvorů, jak festival charakterizují naučné slovníky. Nesmírně důležité, ba mnohdy vůbec nejdůležitější, je to vše okolo, co takový svátek čilíže fest provází. Přijedou známí, příbuzní i neznámí, něco se společně sní a vypije, ledasco probere i proponocuje. Který svatý, blahoslavený, pomazaný či činorodý za to původně může, je nakonec vedlejší. Lidem je zkrátka při sobě dobře. A je-li nás víc než dva, bývá výtečným zvykem, pokud je u toho muzika. To se pak valy mezi námi hojně ztrácejí. Docela jako ty zámecké, po kterých už v Náměšti zbyl jen ten osvěžující náze... (klk)

Bert Ruymbeek

ačkoliv výhradně na tanečníky nemíří - poslech si vychutnáte i v sedě, kdy možná ještě víc doceníte jejich opravdu vysoké hráčské umění zachycené na dvou vydařených a nadšeně přijatých albch: Back to the 1780's a Sssht.

Jonas Scheys

Jiří Stivín a Collegium Quodlibet: Fantazie o duši
Fantazie o duši až téměř barokní.

Flétnista, ale spíš multiinstrumentalista, skladatel, experimentátor, pedagog a neobyčejně interaktivní hudební klaun a hledač.

Pokud budeme v historii domácího moderního jazzu hledat někoho, kdo mu udal směr, přitáhl k němu pozornost i nejazzmanů a uvedl do zahraničí, je to bezesporu Jiří Stivín. Flétnista, ale spíš multiinstrumentalista, skladatel, experimentátor, pedagog a neobyčejně interaktivní hudební klaun a hledač, zkrátka „fenomén Stivín“, jak ho kdysi nazval publicista Ivan Poledňák.

„Jsem svobodný a nejsem vázaný žádnými pravidly. Je to tak, že když se improvizuje, musí se na všechno zapomenout. A to je právě to geniální. To je to, co mě na tom nejvíc baví. Musíte nechat tělo, aby hrálo samo,“ řekl Jiří Stivín v rozhovoru pro Český rozhlas. Vedle jazzu patří ale Jiří Stivín také mezi mistrovské hráče středověké, renesanční a barokní hudby a od roku 1992 pravidelně ve Dvořákově síni pražského Rudolfiny

nechá od MON zvukaře udělat poměr nástrojů tak, aby vyhovoval jemu (a co nejméně ovlivňoval ostatní). To pro větší kapelu znamená i desítky různých jednotlivých výstupů. Naproti tomu FOH zvukař míchá všechny nástroje dohromady do pouze dvou výstupů (Left – Right) a jeho cílem je, aby všichni posluchači slyšeli vše. Z toho důvodu se všichni snažíme, aby zvuk z pódia, pokud možno nezasahoval do auditoria a naopak. Tedy aby mezi pódii a diváky existovala zvuková bariéra. Venku a na velkých pódiiích je toho poměrně jednoduché dosáhnout, ale na malých pódiiích a v malých místnostech je to někdy fuška. Na Folkovkách jsme víceméně v pohodě taky proto, že tam vystupují velmi kvalitní kapely a ty vědí, že „vohulit kombo na 11 je sice supercool“, ale diváckému zážitku to moc nepřidá.

Je na Folkovkách mono, stereo nebo kvadro zvuk? A proč? O kvadru se vůbec nebavme, protože PA jsou jen dva. Vlevo a vpravo. Potom je třeba si položit otázku, co to vlastně stereo je? Stereo je situace, v níž pomocí více zdrojů zvuku reprodukcí stejný signál ošálíme náš CPU a donutíme jej umístit zdroj zvuku do místa, kde žádný není. Tuto situaci každý zná. Reprodukční zdroje jsou umístěny po stranách, ale zvuk jako by vycházel ze středu. Právě jsme vytvořili virtuální zdroj. Pokud jeden z reproboxů zesílíme (nebo zpozdíme) vůči druhému, přesune se virtuální zdroj k silnější (bližší) straně. Je tedy možné vhodným pootočením knoflíku PAN (panorama) na mixážním pultu posouvat jednotlivé virtuální zdroje tak, aby zhruba odpovídaly jednotlivým nástrojům, tak jak je divák vidí. Jenže, protože žádný oběd není zadarmo, tak tato situace nastává pouze ve velmi malém výseku auditoria. Rozdíl délek stran trojúhelníka mezi posluchačem a oběma reproduktory nesmí být větší, než několik málo metrů (milisekund). To přímo souvisí s naší schopností rychle a přesně horizontálně lokalizovat zdroj zvuku pomocí rozdílu mezi signálem z pravého a levého ucha, o niž jsme se už dříve bavili. Jakmile totiž vzdálenost (tedy zpoždění) nebo hlasitost od jednoho zdroje překročí určitou mez, mozek automaticky lokalizuje zdroj do toho bližšího a hlasitějšího reálného zdroje (reproduktoru) a ostatní vyhodnotí jako odraz.

Může tedy znít otázka: „jestli jsou Folkovky stereo?“ A šalamounská odpověď na tuto otázku zní: „jak kde“. Kolem

Prosíme obyvatele kempu ve farní zahradě, aby při balení svých ležení zkontrolovali vytažení všech kolíků a háčků. Nenajdete-li je, nenajdeme je ani my, ale spolehlivě je najde naše sekačka. Tě se to pak vůbec nelíbí a nám se pak nelíbí, když platíme za její opravu. Prosíme tedy ještě jednou snažně, aby se nám všem včetně sekačky na zahradě líbilo, nechejte své místo takové jako bylo když jste přišli. Na závěr děkujeme za ohleduplnost a slušné chování kempařů v celé dosavadní historii farního kempu. Rádi pro vás zahradu vždy připravíme, aby se vám u nás co nejvíce líbilo. Za farní zahradníky děkuje Jarla

Byt ženou je těžké, musíte myslet jako muž, chovat se jako dáma, vypadat jako děvčátko, a držet jako kuň.

Tohle všechno je na ičku, zvládají naše děvčata na jedničku!

Anička, to je naše hvězdička, rozdává úsměvy a s radostí přijímá psanička.

Sabinka, to je naše květinka, masáže dělá s radostí i bez vínka.

Tohle byla ona slovní hříčka,

kteřou po mně chtěly složit holky z ička.

Dílňa Párová akrobacie s Adélou, úžasná společná pyramida na konec. Všichni byli moc šikovní!!

Jak se zvučí Folkové prázdniny (3/3)

V minulých částech rozhovoru jsme s Filipem Otevřelem, jehož firma OteSound zajišťuje zvukové služby na FP, probrali lidské vnímání zvuku a dozvěděli jsme se, jaká je vlastně cesta zvuku od interpreta k posluchači a jaká technika a jaké profese se na tom podílejí.

V tomto posledním dílu rozhovoru se dozvíme, jak se se sejmutým zvukem dále pracuje a jak se tvůrčím způsobem co nejlépe předloží posluchačům. Zvukaři jsou vlastně také umělci.

Jaké finty zvukaři nejčastěji používají k umocnění zvukového zážitku?

Nejlepší finta je „bring more subs!“ . Subwooferové frekvence v pásmu od 31Hz do cca 70-80Hz dodávají výslednému zážitku fyzický rozměr. To je něco, co vám i nejkvalitnější sluchátka a ani většina HiFi nikdy nemohou poskytnout. Celou další oblastí umocňující zážitek z poslechu jsou různé typy dozvuků (reverby) napodobující různá prostředí. V živém zvučení se při snímání mikrofony snažíme jednotlivé zdroje zvuku od sebe maximálně izolovat. Není výhodné, aby např. mikrofon velkého bubnu (kopáku) snímal i saxofon nebo odposlech zpěváka. To by jen zbytečně degradovalo signál nástroje, který snímáme. Proto se snažíme snímat jednotlivé zdroje zvuku z co nejmenší vzdálenosti, aby snímáný nástroj v signálu výrazně dominoval (close miking). V takovém signálu se pak ale nemůže objevit ona charakteristická obálka tvořená odrazy, kterou by v daném prostředí za normálních okolností obsahoval. Proto má FOH (a někdy i MON) zvukař v „šuplíku“ mixpultu množství dozvuků (tedy obálek), které může přiřadit podle svého pocitu buď k jednotlivým nástrojům, či podskupinám (např. dechová sekce), nebo k celému výslednému mixu do PA (Left – Right).

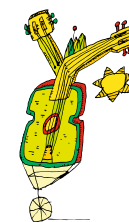
Je velký rozdíl ve zvuku pro vystupující a pro diváky? Naprosto zásadní. Řekl bych, že mají jen málo společného. Monitorový mix musí vyhovovat muzikantům a jejich individuálním nárokům pro pohodu při hraní. Většinou má každý z hudebníků k dispozici jeden až dva (někdy i více) svých kanálů do kterých si

pořádá koncert k počtě patronky hudebníků sv. Cecílie. „Festivalové téma O duši je ideální pro barokní inspiraci, takže bych rád s hudebníky/improvizátory zahrál Fantazii o duši až téměř barokní, ale všechno je otevřené,“ popsal Jiří Stivín, co bychom od koncertu měli čekat, ale znáte ho, u něho člověk dopředu nikdy neví... a kdo ví, jak to vidí kapela ve složení: Martin Zbrožek housle, Vladimír Strnad klavír a Jiří Stivín jr. bicí.

Harfy nad Oslavou – Catrin Finch, Seckou Keita, Edmar Castañeda

Společné hraní osobitých umělců, kteří na letošních Folkovkách už měli samostatné nebo společné koncerty...

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Dnešní Oranžová scéna Pátek 2. 8.

Toy Machine: Pinocchio
Někdy se může splnit i nejnepelnitelnější sen, který můžete mít. Ale cesta k němu bývá dlouhá snad jako Pinocchiův nos. To vám byl největší uličník a poleno borové, jakého si jenom dokážete představit. Lhal, neposlouchal a dokonce utekl Gepetovi... Snad se znovu setkají, protože každý jednou vyroste ze své klackovitosti, ale potřebuje k tomu čas.

Lucie Dobrovodská & PAKA

Moravské trio Vám zahraje akusticky pecky skoro všechny. V ČR se Lucie úspěšně zúčastnila TV show Hlas ČS a Talent. Se svou kapelou cestuje a baví lidi po celém světě jako Lucy Dobro Band. Zazní autorská tvorba, české a světové hity v netradičním podání. Radim Dačev - rytmika Stanislav Polášek - basa Stanislav Alexander Sýkora - kytary, zpěv Lucie Dobrovodská - zpěv, kytara

Neřád v rádu

Tak přesně takhle se včera projevil Ďoubal, když v době zahájení fidlerské dílny předstoupil před její účastníky a pár přichozích zvědavců. Se svými skřipkami, vypelichaným smyčcem (připomínajícím spíše bič) se pustil do uměleckého workshopu, který nazval Duše – viola – Ďoubal. Směsí češtiny, lámané němčiny a angličtiny nutil neorientované přítomné spolupracovat! Závěrem je nutné uvést, že jenom přirozená slušnost účastníků fidlerské dílny zabránila Ďoubalově fyzické likvidaci. -já-

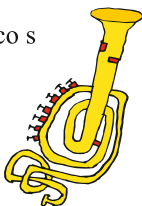

Sabča a Anička, to jsou velká slunička. Svítí tak moc, že rozsvítí celou noc. Noc je jinak temná, ale když přijde Sabča a Anička, tak všichni mají radost.

Hnízdo múz - dílny, které baví, učí a inspirují!

Sobota 3. 8.

- 9:00 Pohádky z půdy
- 9:30 - 10:15 Ranní jóga - Pozdrav slunci
- 9:30 - 12:00 Šperk šitý z korálků
- 9:30 - 12:30 Pletení košíků z pedigu
- 9:30 - 13:00 Grafika - suchá jehla, strukáz
- 9:30 - 13:30 O duši hudby, ateliér pleněrové a figurální kresby a malby
- 10:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:30 Technika FROTÁŽ
- 10:00 - 12:30 Šňůrky Kumihimo
- 10:00 - 13:00 Užijeme si to!
- 10:00 - 13:00 Smalty na vařič
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - loutka
- 10:00 - 14:00 Keramika - točení na kruhu
- 10:30 - 12:30 Strach z veřejného vystupování, co s tím...?
- 10:30 - 14:00 Moderní výšivka
- 12:00 - 14:00 Buttonky
- 12:30 - 14:00 Přáníčka
- 12:30 - 14:30 Drátkování
- 12:30 - 14:30 Hra s indickými razítky
- 13:00 - 14:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- od 14:00 Fidlerský workshop
- 14:30 - 16:30 Pískohrani

PROJEKCE ANIMOVANÝCH FILMŮ

PÁTEK 2.8.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

Triptych (2018) - 9 min.
Hedgehog (2018) - 11 min.
Inanimate (2018) - 9 min.

SOBOTA 3.8.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

My Face is in Space (2012) - 9 min.
The Reunion (2016) - 7 min.
Facing it (2018) - 8 min.

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

Vlčí stezky (2018) - 10 min.
Pod mrakem (2018) - 5 min.
Hrací skříňka (2018) - 13 min.

kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízďárny

VSTUP ZDARMA

A zase ta dušená mrkev! (počtvrté)

Poslední dílna tvůrčího psaní si hrála s kostkami. Jako aperitiv (na roze-psání) se podávala trocha utrejchu (kostky ledu ťukají v mé sklínce jedu). Jed používáme vždy, když potřebujeme ostrit smysly. Hlavní chod nám opatřily příběhy z kostek. Náhoda je další z tvůrčích principů, které se jen těžko připravují dopředu a které radostně vítáme. Dezert znamenal výhled do budoucna. Věštecká kostka každému z nás prozradila, co si zasloužil a zaslouží, a nebo taky ne, protože fabulace je někdy docela ukecaná a ulhaná paní. Děkuji všem účastníkům letošní dílny za jejich odvahu, odhodlání, kreativitu a radost. Těším se na brzkou dušenou!

-Pavla K.-

Ukázky textů ke stejnému obrázku

Rozvíjející se kapradina

Ze začátku je ostražitá. Po ránu je svinuta do klubička a jen opatrně vystrkuje úponek do tajuplného světa přesliček a plavuní. Když se rozkouká, labužnický se protáhne. Rozvíjí se jak poupátko, jako pramínek páry nad hrnkem voňavého čaje. Třpytí se kapkami ranní rosy a je krásná a křehká jako vzácná orchidej. Pozoruju to fascinující divadlo, preluduju jí k tomu na píáno a cítím se jak v obláčku. Moje paní nadlesní je nejkrásnější na světě a já jsem ten nejšťastnější a nejzamilovanější myslivec.

(Zuzka)

Dálího knoflík

Všechno teče.
Dvě dírky mizí v nekonečnu.
Levitující velbloud předvádí své obří svaly.
Bum bác!
Kostěný chobot se zapíná a rozepíná, vstupuje do časových mezer a vystupuje z nich oplzlým frníčkem.
Ta drzost!
Švunk a švih.
Ostříží oči pozřely baretku i kníry.
Teď, přežrané, hledí do dálí.

(Paf)

17. otázka IQ testu

Tak už se potím a zatím dobrý. Ta holka vedle už to má hotový a blbě se na mne zubí. Jestli bude lepší než já, tak to bude pěkná potupa. Strach, že neprojdou, nemám, ale ta holka mě štve. Ta otázka č. 17 je opravdu smrt, ale když ji uhádnou, tak budu mít plný počet a nebudu druhý. Ten profesor je určitě cvok. Proč se ti lidi tak potěj? Tady je ale smrad!

(Andrej)

Sobotní zahradní odpoledne

- 14:00 Fidler Band (v zámeckém parku pod stromy)
- 15:00 Divadlo Plyšového Medvídka: Malý Mart'an (bílý stan v zámeckém parku)
- 16:00 Prezentace tvůrčích dílen

Divadlo Plyšového Medvídka: Malý Mart'an

Vesmírná pohádka na motivy neznámé knížky pro děti, od snílka a poety Ludvíka Engelmann. Dobrodružství malého Mart'ana a jeho pozemské kamarádky. Cesta vesmírem a záchrana planety. Odvaha, láska, přátelství. Původní autorská výpravná loutková pohádka plná písní vhodná i pro ty nejmenší diváky a jejich doprovod.

